

షిర్కులోని కీడు, తౌహాద్లోని మేళ్ళు

1. బహుదైవారాధన క్షమార్థం కాదు

అల్లాహు దివ్యభుర్తాన్‌లో ఇలా సెలవిచ్చాడు :

اَعْلَمُ اللَّهُ لَا يَكْفُرُ اَنَّ يُشْرِكَ بِهِ وَيَكْفُرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ مَا وَمَنْ يُشْرِكُ
بِاللَّهِ قَدْ هَلَّ بَعْدَهُ ۝

తనకు భాగస్వామ్యం (షిర్కు) కల్పించటాన్ని అల్లాహు ఎట్లి పరిష్కితిలోనూ క్షమించడు. షిర్కు మినహా తాను కోరిన వారి ఇతర పాపాలను క్షమిస్తాడు. అల్లాహుకు సహవర్తులుగా ఇతరులను నిలబెట్టినవాడు మార్గభ్రష్టతలో చాలా దూరం వెళ్లిపోయాడు.

(దివ్యభుర్తాన్ 4:116)

మార్గభ్రష్టతలో పడిపోవడమంటే; మానవుడు హలాల్ (ధర్మస్వమ్యతం) హరామ్ (ధర్మస్వమ్యతంకాని)ల విషయంలో తేడా చూపకపోవడం, దొంగతనం చేయడం, వ్యధి విషయాల్లో లీనమవడం, సమాజ్ రోజాలను విడిచిపెట్టడం, భార్య పిల్లల హక్కులు నెరవేర్పకపోవడం మరియు తల్లి దండ్రుల అవిధేయతకు పాల్పడటం - కాని షిర్కు ఉంచిలో పడిపోయినవాడు మరింత ఎక్కువ మార్గభ్రష్టతలో పడిపోతాడు. ఎందుకంటే అతను ఎంతటి మహాపాపానికి ఒడిగట్టడంటే పశ్చాత్తాపం చెందనంతవరకూ అల్లాహు అతన్ని ఎన్నటికే క్షమించడు. ఇతర పాపాలను పశ్చాత్తాపం చెందకపోయినా అల్లాహు తలచుకుంటే క్షమిస్తాడు.

దీన్నిబట్టి తెలుస్తన్న విషయం ఏమిటంటే, షిర్కు క్షంతవ్యం కాని నేరం. ఈ నేరానికి తప్పకుండా శిక్ష పదుతుంది. పెద్ద తరహా షిర్కుకు పాల్పడితే మనిషి తిరస్కారి (కాఫిర్) అవుతాడు. దానికి శిక్ష శాశ్వత సరకమే. చిన్న తరహా షిర్కుకు పాల్పడితే దానికి అల్లాహు దగ్గర నిర్దయించబడి ఉన్న శిక్ష తప్పనిసరిగా విధించబడుతుంది.¹ ఇతర పాపా

1. షిర్కు చిన్నదయినా పెద్దదయినా ఎప్పటికే నిపిట్టమే. తౌహాద్ కు వియద్దం కూడాను.

లకు కూడా అల్లాహ్ వద్ద శిక్కలు నిర్ణయించబడి ఉన్నాయి. శిక్క విధించే విషయం అల్లాహ్ ఇష్టంపై ఆధారపడి ఉంది. అయిన తలచుకుంటే వదలిపెడతాడు. లేదా శిక్కస్తామ.

2. షిర్క ర్ధిష్టాంతం

షిర్క కంటే పెద్ద పాపం మరొకటి లేదని తెలుసుకున్నాం. దీన్ని ఒక ఉదాహరణ ద్వారా అర్థం చేసుకోవచ్చు. రాజు తన రాజ్య ప్రజలు నేరాలకు పాల్గుడితే దండిం చడానికి అన్ని రకాల శిక్కలు నిర్ణయించి ఉంచుతాడు. దొంగతనం, దోషిడీ, పహరాకాస్తూ నిద్రపోవడం, దర్శారుకు ఆలస్యంగా రావడం, యుద్ధమైదానం నుండి పారిపోవడం, ప్రభుత్వ నిధుల పంపిణీలో అవినీతికి పాల్గుడటం లాంటి నేరాలు చేస్తే ఏవ శిక్కలు విధించాలో ముందుగానే నిర్ణయమై ఉంటుంది. శిక్క విధించడం రాజుగారి ఇష్టంపై ఆధారపడి ఉంటుంది. అయిన తలచుకుంటే నేరానికి పాల్గుడిన వారిని శిక్కించవచ్చు. లేదా క్షమించి విడిచిపెట్టినూవచ్చు. కానీ కొన్ని నేరాల ద్వారా నేరస్తుల తిరుగుబాటు ప్రస్నాటమవుతుంది. ఉదాహరణకు రాజుగారి సమక్కంలోనే వేరే అధికారిని గానీ మంత్రిని గానీ, చౌదరీని గానీ, ధనవంతుడిని గానీ, త్రాగుబోతును గానీ, అల్పాదిని గానీ రాజును చేయడం లాంటి దుశ్శర్యకు పాల్గుడటం తిరుగుబాటు అవుతుంది. అంతే కాదు వారిలో ఎవరికైనా కిరీటంగానీ, సింహాసనంగానీ చేయించడం లేదా రాజు ముందు వారిని కీర్తించడం రాచమర్యాదలు చేయటం, లేదా వారి కోసం ఒక రోజు పండుగ చేసి వారి పేర మొక్కుబడులు తీర్చడం, ఇవన్నీ పెద్ద పెద్ద నేరాలు. ఈ నేరాలకు పాల్గుడిన వారికి తప్పకుండా శిక్కపడాల్సిందే. ఇలాంటి నేరాలకు పాల్గుడిన వారిని రాజు శిక్కించకుండా నిర్లక్ష్యం వహిస్తే అతని సామ్రాజ్యం బలహీనమైపోతుంది. మేధావులు అలాంటి రాజులను అనర్థులుగా, అసమర్థులుగా పేర్కొంటారు.

ప్రజలారా! యజమానులకు యజమాని అయిన ఆ మహా చక్రవర్తికి భయ పడుండి. అతని శక్తి అపారం. అది అంచనాలకు అందదు. అతను రోషం గలవాడు. అతను బహు దైవారాధకులను శిక్కించకుండా ఎలా ఉంటాడు? శిక్కించకుండా వారిని ఎలా విడిచి పెడతాడు?

అల్లాహ్ ముస్లిములందరినీ క్షమించుగాకా! వారిని షిర్కు లాంటి భయంకరమైన ముప్పు నుండి కాపాడుగాకా! అమీన.

3. పిర్కుమహిపరాధం

అల్లాహ్ దివ్యభుర్జాన్‌లో ఇలా సెలవిచ్చాడు:

وَإِذْ قَالَ لِلّٰهِ لَا إِنْهٗ وَهُوَ يَعْلَمُ بِيْتَنِي لَا تُشْرِكُ بِاللّٰهِ أَنَّكَ لَكَمْ عَظِيمٌ⁽¹³⁾

“బుఖ్యాన్ తన కుమారునికి హితబోధ చేస్తూ ఇలా అన్నాడు: ‘ఓ నా ముష్టుల పుత్రుడా! అల్లాహ్‌కు భాగస్వాములను కల్పించకు. నిస్సందేహంగా అల్లాహ్‌కు భాగస్వాములను కల్పించటం (పిర్కు చేయడం) ఫోరమైన అన్యాయం.’”

(దివ్యభుర్జాన్ 31 : 13)

అల్లాహ్ బుఖ్యాన్ (అలైహి)కి వివేకాన్ని ప్రసాదించాడు. ఆయన తన బుధీ బలంతో ఒకరి హక్కును మరొకరికి ఇవ్వడం అన్యాయమని గ్రహించారు. ఎవరయితే అల్లాహ్ హక్కును అతని స్ఫోర్మితాలకు కేటాయిస్తుడో వాడు అత్యన్నతుడికి దక్కాల్చిన హక్కును అల్పానికి ఇచ్చినట్లే. ఎందుకంటే అల్లాహ్ అత్యన్నతుడు. అతని దగ్గర స్ఫోర్మితాల స్థానం బానిసల లాంటిది. రాజమండుటాన్ని ఒక అల్పాడి తలపై పెట్టడమంటే దీనికంటే అన్యాయం మరొకటి ఉంటుందా?

వాస్తవమేమిటంటే; మనిషి ఎంత గొప్పవాడయినా లేదా అల్లాహ్‌కు అత్యంత సమీప దూత అయినా అల్లాహ్‌కు పోటీ దారుడయితే వారి స్థానం హీనుల కంటే అల్పమైనది. పరీత్త (ఇస్లామీయ శాసనాంగం) పిర్కును మహాపాపంగా పేర్కొంది. మన బుధీ కూడా దాన్ని మహాపాపంగానే పరిగణిస్తుంది. పిర్కుపాపాలన్నింటిలో మహాపం. ఎందుకంటే మానవునిలో ఉన్న లోపం, అతను తన పెద్దలను గారవించడు. అల్లాహ్ కంటే పెద్దవాడు మరెవడూ లేదు. పిర్కు చేయడం అంటే అతని బెస్తుత్యాన్ని అగారవ పరచడమే.

4. సాఫల్యానికి మార్గం తోహిద్ (ఏకేశ్వరీపాసన) మాత్రమే

అల్లాహ్ దివ్యభుర్జాన్‌లో ఇలా సెలవిస్తున్నాడు :

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِتُعَذِّرَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَّهُ قَاتِلُ الدُّونِ⁽²⁵⁾

నీకు పూర్వం మేము ఏ ప్రవక్తను పంపినా, “నేను తప్ప మరో ఆరాధ్యుడు లేదు, కనుక మీరు నన్నె ఆరాధించండి” అనే సందేశాన్ని (ద్రైవవాణి) అతనికి ఇచ్చి పంపాము.”

(దివ్యభుర్జాన్ 21 : 25)

అంటే ప్రవక్తలందరూ అల్లాహ్ నుండి తెచ్చిన ఆదేశం ఏమిటంటే; కేవలం అల్లాహ్ ను మాత్రమే ఆరాధించండి. ఆయన్ని తప్ప మరెవరిని ఆరాధించకండి. దీని ద్వారా తెలుస్తున్న విషయం ఏమిటంటే, తోహీద్ ను ఆదేశించడం పిర్క్ నుండి దూరంగా ఉండటం అన్ని పరీఅత్ (శాసనాంగాల)లకు సంబంధించిన ఏకాభిప్రాయం గల విషయం. కనుక సాఫలాయనికి తోహీద్ ఒక్కటే మార్గం. మిగితావన్నీ వక్రమార్గాలే.

5. అల్లాహ్ పిర్క్ (భాగస్వామ్యం)ను లెక్కచేయుటు

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى إِنَّمَا اغْنَى الشَّرَكَاءَ عَنِ الشَّرِكِ مِنْ
عَمَلِ عَمَلًا شَرِكَ فِيهِ مَعِي غَيْرِيْ تَرَكَهُ وَشَرَكَهُ وَأَنَا مَنْهُ بَرِيءٌ مِّنْ (مُسْلِم)

అబూ హుస్�న్ రహ్మా (రజి) కథనం ప్రకారం, అల్లాహ్ ఇలా సెలవిస్తున్నాడని ప్రవక్త (సత్తానం) ప్రవచించారు: భాగస్వామ్యం చేయబడే వారందరిలోకిల్లా నేను భాగస్వామ్యంకు అతీతుట్టి. ఎవరయినా ఏదయినా పని చేస్తూ, ఆ పనిలో నాకు భాగస్వామ్య లను కల్పిస్తే నేను అతడిని, అతను కల్పించిన భాగస్వామిని విడిచిపెడతాను. వారిని లెక్క చేయను.
(హాదిసు గ్రంథం : ముస్లిం : 2985)

అంటే ప్రజలు ఉమ్మడి వస్తువులను పరస్పరం పంచుకుంటారు. నేను మాత్రం అలా చేయను. ఎందుకంటే నేను నిరపేక్షాపరుడ్ది. ఎవరయినా నా కోసం ఆచరించి అందులో ఇతరులనూ భాగస్వామ్యులుగా చేర్చినపుడు నేను నా భాగాన్ని తీసుకోను. మొత్తం ఇతరుల కోసమే విడిచిపెడతాను. అతని నుండి ముఖం త్రిపురుకుంటాను-

తెలిసిందిమిటంటే ఎవరయితే అల్లాహ్ కోసం ఆచరించి, దైవపరుల కోసమూ ఆచరిస్తారు వారు పిర్క్ కు పాల్గొడ్డారు. మరో విషయం ఏమిటంటే, ముట్రిక్కులు అల్లాహ్ కోసం చేసే ఆరాధనలు స్వీకరించబడవు.

6. అత్మావస్తులో తోహీద్ (ప్రక్రిష్టరీపొసన) అంగీకారం

అల్లాహ్ దివ్యభుర్జాన్లో ఇలా సెలవిస్తున్నాడు :

وَلَا تَخَدَّرْ أَنْجَقَ مِنْ يَوْمِ أَمْرِ مِنْ ظَهُورِهِمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْتِهِمْ إِلَّا سُ
بِرَّهُمْ مَقْاتِلًا أَهْلَكَهُمْ شَهْدَنَا نَاهَنَّ أَنْ كَلَوْنَا يَوْمَ الْقِسْطَةِ إِلَيْنَا كَانَ مُذَلَّلِينَ ⑭
أَوْ كَلَوْنَا إِلَيْنَا أَشْرَكَ أَهْلَكَنَا مِنْ قَبْلِ وَكَلَادِيَّةَ قَبْنَ بَعْدِهِمْ أَشْهَدَنَا
بِمَا كَعَلَ الْمُبْطَلُونَ ⑯

నీ ప్రభువు ఆదం సంతతి వీపుల నుండి వారి సంతానాన్ని తీసి, స్వయంగా వారినే వారికి సాక్షులుగా పెట్టి, ‘నేను మీ ప్రభువును కానా?’ అని అడిగి నప్పుడు ‘ఎందుకు కావు? (నువ్వే మా ప్రభువువి). ఈ విషయానికి మేమంతా సాక్షులుగా ఉన్నాం’ అని వారు చెప్పారు. ‘దీని గురించి మాకేమీ తెలియదు’ అని ప్రశ్న దినాన మీరు అనకుండా ఉండటానికి లేదా ‘మొదటి మా హరీకులు షిర్కు పాల్పడ్డారు. మేము వారి తరువాత వారి సంతతిలో పుట్టిన వారము. ఆ దుర్జనులు చేసిన పాపానికి నువ్వు మమ్మల్ని వినాకానికి గురి చేస్తావా?!’ అని మీరు అనకుండా ఉండటానికి గాను (మేము ముందే మీ నుండి ఈ విధంగా ఖరారు చేయించాము.)

(దివ్యభూర్తాన్ 7 : 172-173)

عَنْ أَبِي بْنِ كَعْبٍ فِي تَفْسِيرِ قُولِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَإِذَا أَخْذَ رَبَّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظَهُورِهِمْ ذَرِيتُهُمْ قَالَ جَمِيعُهُمْ فَجَعَلُوهُمْ إِذَا وَاجَاهُمْ صُورَهُمْ فَأَسْتَطَعُوهُمْ فَتَكَلَّمُوا إِذْ أَخْذَ عَلَيْهِمُ الْمَهَدَ وَالْمِيشَاقَ (وَأَشَهَدُهُمْ عَلَى أَنفُسِهِمُ السُّلْطَانُ بِرِبِّكُمْ قَالُوا أَبْلِي) قَالَ فَانِي أَشَهَدُ عَلَيْكُمُ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَالْأَرْضِ السَّبْعِ وَأَشَهَدُ عَلَيْكُمْ أَبَاكُمْ آدَمَ (إِنْ تَقُولُوا إِنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَمْ نَعْلَمْ بِهَا إِعْمَلُوا إِنَّهُ غَيْرُهُ وَلَا رَبُّ غَيْرِهِ وَلَا تَشْرُكُوا بِي شَيْءًا إِنِّي سَارِسُكُمْ رَسُلِي يَذْكُرُونَ عَهْدَهُ وَمِيثَاقَهُ وَإِنَّ زِيلَ عَلَيْكُمْ كَتْبِي قَالُوا شَهَدْنَا بِاَنَّكَ رَبُّنَا وَالْهَنَا لَرَبُّ لَا يَرْبُّ لَغَيْرُكَ وَلَا لَهُ لَغَيْرُكَ (مسند احمد)

ఉబై బిన్ కఅబ్ (రజి) “నీ ప్రభువు ఆదం సంతతి వీపుల నుండి వారి సంతానాన్ని తీసి, వారితో వాగ్గానం తీసుకున్నాడు” అనే సూక్తి భావాన్ని ఇలా వివరించారు: అల్లాహ్ ఆదం సంతాన్ని ఒక చోట చేర్చాడు. వారి జంటలు చేసాడు. తరువాత వారి ఆకారాలను రూపొందించాడు. వారికి మాటల్లాడే శక్తిని ప్రసాదించాడు. వారు మాటల్లాడ సాగారు. అప్పుడు వారి నుండి వాగ్గానం తీసుకున్నాడు. వారినే సాక్షులుగా చేసి నేను మీ ప్రభువును కానా?” అని ప్రశ్నించాడు. అప్పుడు వారు ‘నువ్వే మా ప్రభువువి’ అని సమాధానం ఇచ్చారు. అల్లాహ్ మళ్ళీ వారితో: నేను సప్తకాశాలను, సప్తభూములను, మీ తండ్రి ఆదంను కూడా మీమై సాక్షిగా ఉంచుతున్నాను. తరువాత మీరు ప్రశ్న దినాన ‘దీని గురించి మాకేమీ తెలియదు’ అని అనకుండా ఉండటానికి. నేను తప్ప ఇతర ఆరాధ్యాదుగానీ ప్రభువుగానీ ఎవరూ లేదు. నాతోపాటు ఎవరినీ భాగస్వాము

లుగా చేర్చకండి. నేను మీ వద్దకు నా సందేశహరులను పంపుతూ ఉంటాను. వారు మీకు మీరు చేసిన ఈ వాగ్గానాన్ని గుర్తు చేస్తుంటారు. మీపై నా గ్రంథా లను అవతరింపజేస్తాను అని అంటాడు. అందుకు వారు ‘నువ్వే మా ప్రభువువి. ఆరాధకు దివి. నీవు తప్ప మరో ప్రభువుగానీ, ఆరాధ్య దేవుడు గానీ లేదు’ అని సమాధానం ఇస్తారు.¹

(హదీసు గ్రంథం - మున్జుదె అహ్మాద్)

7. షిర్క్ ప్రవత్తం కాజాలదు

ఉటై బిన్ కఅబ్ (రజి) పైన పేర్కొన్న ఆయత్ (దివ్యఖుర్తాన్ 7 : 172-173) భావాన్ని ఈ విధంగా వివరించారు: అల్లాహ్ ఆదిమానవుడు ఆదమ్ సంతతి సందరినీ ఒక చోట చేర్చాడు. వారి శరీరాల్లో ఆత్మలను ప్రవేశపెట్టాడు. ఉదహరణకు: ప్రవక్తలను మహాత్ములను, ఘోరులను (అమర వీరులను), నజ్జునులను, విధేయులను అవిధేయులను అందరినీ వేరు వేరు చేశాడు. అదే విధంగా యూదులను, క్రైస్తవులను, ముస్లిములను, ఏకదైవారాధకులను అందరినీ వేరు చేశాడు. వారందరికి ఈ ప్రవంచంలో ఇచ్చిన రూపాన్ని ఇచ్చాడు. కొందరిని అదంగానూ మరి కొందరిని అందవిహీనులుగాను చేశాడు. కొందరికి చూపు ఇచ్చి ఇంకొందరిని అంధులుగా చేశాడు. కొందరిని మాట్లాడేవారుగా, మరికొందరిని మూగవారుగా చేశాడు. ఇంకొందరిని వికలాంగులను చేశాడు. అప్పుడు వారందరికి మాట్లాడే శక్తిని ఇచ్చి వారితో నేను మీ ప్రభువును కానా?’ అని ప్రశ్నించాడు. వారందరూ అల్లాహ్ ను తమ ప్రభువుగా అంగీకరించారు.

1. అత్మావస్తలో తోహీద్ (ఏకేశ్వరోపానన)ను మానవులందరూ అంగీకరించారు. ఆ నమయంలో ఆదమ్ (అలైహి)ని పైకి ఎత్తడం జరిగింది. ఆయన ఆక్కడ ఉన్న వారందరినీ చూశారు. వారిలో ధన వంతులూ ఉన్నారు. నిరుపేదలూ ఉన్నారు. అందమైన వారు ఉన్నారు. అందవిహీనులూ ఉన్నారు. ఆయన అల్లాహ్ నో ‘అందరినీ ఒక విధంగా ఎందుకు పుట్టించలేదు’ అని ప్రత్యుంచారు. అందుకు అల్లాహ్ నాకు కృతజ్ఞతలు తెలువడాన్ని నేను ఇష్టవదతాను’ అని సమాధానమిచ్చాడు. ఆదమ్ (అలైహి) చూసిన వారిలో ప్రవక్తలు కూడా ఉన్నారు. వారు దీపంలా కాంతితో వెలిగిపోతున్నారు. వారి ముఖాల నుండి జ్యోతి ప్రసరిస్తుంది. అల్లాహ్ ప్రవక్తల నుండి దైవదౌత్య విషయంలో కూడా వాగ్గానం తీసుకున్నాడు. ఈ వాగ్గానం గురించి దివ్య ఖుర్తాన్లో ఇలా పేర్కొనడం జరిగింది: ఆ నమయంలో మేము ప్రవక్తల నుండి కూడా వాగ్గానం తీసుకున్నాము. మీ నుండి, నూహ్, ఇబ్రాహిమ్, మూసా, మర్యాద కుమారుడు ఈసా (అలైహిస్సులామ్) మొదటిన ప్రవక్తల నుండి కూడా వాగ్గానం తీసుకున్నాము.

- అనువాదకుదు

అప్పుడు అల్లాహ్ వారితో తనను తప్ప వేరొకరిని పాలకు నిగా, యజమానిగా భావించ కూడదని, తనను కాక వేరే వారిని ఆరాధకులుగా చేయ కూడదని వాగ్దానం తీసుకు న్నాడు. వారందరూ అల్లాహ్ తో వాగ్దానం చేశారు. అల్లాహ్ ఆదమ్ (అలైహి)ని, ఏదు ఆకాశాలను, భూములను సాత్కులుగా చేస్తూ; మీకు ఈ వాగ్దానాన్ని గుర్తు చేయ డానికి ప్రవక్తలు వస్తారు. తమతోపాటు ఆకాశ గ్రంథాలు తీసుకు వస్తారు అని అన్నాడు. అజల్ (ఆశ్చూవస్తు) రోజునాడు ప్రతి వ్యక్తి వ్యక్తిగతంగా తోహార్ (ఎకోశ్వరోపాసన)ను అంగికరించి, షిర్క్ (బహుదైవారాధన)ను తిరస్కరించాడు. కనుక షిర్క్లో ఎవరినీ దృష్టాంతంగా పేర్కొనకూడదు. ప్రభోధకులనుగానీ, సన్మాసులను గానీ, మతాధికారులను గానీ, తాతముత్తాతలనుగానీ, చక్రవర్తినిగానీ, పండితులనుగానీ మరియు పుణ్యాంతులనుగానీ ఎవరిషైనా సరే.

8. “మరుపుకు సాకు” స్వీకరించబడదు

ప్రపంచంలో వచ్చాక మాకు ఆ వాగ్దానం గుర్తులేదు. కనుక మేము షిర్క్ చేసినా మమ్మల్ని ఎవరూ పట్టుకోరు, మరిచిపోయిన విషయాల గురించి ఎవరూ ప్రశ్నించరు అని భావించే వారికి సమాధానం ఏమిటంటే; మానవుడికి చాలా విషయాలు గుర్తుండవు. కానీ ఎవరయినా విషయానీయుడు వాటిని గుర్తు చేస్తే నమ్మకం కలుగుతుంది. ఉదాహరణకు ఎవరయినా తాను పుట్టిన రోజు గుర్తులేకపోతే, జనులు చెప్పిన దాన్ని బట్టి తాను ఘలానా రోజు ఘలానా తేదీన ఘలానా ఘుటియలో పుట్టునని చెబుతాడు. పెద్దల నుండి విని తన తల్లిదండ్రులను గుర్తుపడతాడు. వేరే వారిని తన తల్లిగా చెప్పుకోదు. ఎవరయినా తన తల్లి హక్కులను నెరవేర్పకపోతే లేదా వేరే వారిని తల్లిగా చెప్పుకుంటే ప్రపంచం అతనిపై ఉమ్మేస్తుంది. ఒకవేళ ఎవరయినా ‘నన్నెందుకు తప్పిపడుతున్నారు. మా అమ్మ ఎవరో నాకు గుర్తులేదు’ అని అంటే అలాంటి వారిని మరీ మతిష్ఠమితంలేని వానిగా, అవిధేయనిగా భావిస్తారు.

తెలిసిందేమిటంటే, ప్రజలు చెప్పడం వల్ల మనిషి అనేక విషయాలను నమ్ముతాడు. ప్రవక్తలు ఎంతో గొప్పవారు. అలాంటి వారు చెప్పినా నమ్మకం కలగదా?

9. ప్రవక్తల మరియు గ్రంథాల మౌలిక భోధన

తోహార్(ఎకోశ్వరోపాసన)నే అనుసరించాలని షిర్క్(బహుదైవారాధన)కు దూరంగా ఉండాలనీ అత్యుల లోకంలో ప్రతి ఒక్కరికీ వ్యక్తిగతంగా తాకీదు చేయడం జరిగింది.

ప్రవక్తలందరూ ఈ విషయాన్నే గుర్తు చేయడానికి పంపబడ్డారు. ఒక లక్ష ఇరవై నాలుగు వేల ప్రవక్తల ప్రబోధనలు, ఆకాశ గ్రంథాలు ఈ ఒక్క విషయాన్నే నొక్కి వక్కటించాయి.

గుర్తుంచుకోండి! “తోహాద్ నే అనునరించండి. పిర్కు దరిద్రాపులకు కూడా వెళ్ల కండి. అల్లాహ్ ను తప్ప ఇతరులను పాలకునిగా, సార్యభోమునిగా భావించకండి. దైవేతరు లను యజమానులుగా భావించకండి. వారిని మొరపెట్టుకోకండి. వారికి మొక్కకండి.”

క్రింది హదీసు తెలుసుకున్న తర్వాత ఎట్టి పరిష్కారిలోనూ పిర్కుకు ఒడిగట్టు కూడదు.

عن معاذ ابن جبل قال: قال لى رسول الله ﷺ لا تشرك بالله شيئاً وان قتلت وحرقت
(مسند احمد)

ప్రవక్త (స) తనకు ఇలా ప్రబోధించారని ముఖ్య బిన్ జబల్ (రజ) ఉల్లేఖించారు. “అల్లాహ్ కు సహవర్తులుగా ఎవరినీ చేర్చుకు. నిన్ను చంపినా, తగులబెట్టినా సరే.”

(హదీసు గ్రంథం, ముస్లిమ్ అహ్�మ్ 5 : 238)

అంటే, అల్లాహ్ ను తప్ప వేరితరులను ఆరాధ్య దైవాలుగా భావించకండి. షైతానులు, జిన్నులు మిమ్మల్ని బాధపెడతారని చింత చెందకండి. ముస్లిములు బాహ్యమైన ఆపదలు కలిగినప్పుడు సహనం వహించాలి. వాటికి భయపడి విశ్వాసాన్ని విడనాడ కూడదు. అలాగే అంతర్గత పీడనల (జిన్నులు, షైతానులు పెట్టే బాధల) విషయం లోనూ సహనం వహించాలి. వాటికి భయపడి విశ్వాసాన్ని విడిచిపెట్టుకూడదు. సుఖ మయినా, దుఃఖమయినా అంతా అల్లాహ్ అధినంలోనే ఉండని విశ్వసించాలి. అల్లాహ్ విశ్వాసులను పరీక్షిస్తాడు. విశ్వాసులకు వారి విశ్వాసాల ప్రకారం పరీక్షిస్తాడు. దుష్టుల ద్వారా సజ్జనులకు ఆపదలు కలిగించి చిత్తశుద్ధి కలవారెవరో కపటులెవరో పరిక్షిస్తాడు. పుణ్యాత్మకులకు పాపాత్మకుల ద్వారా, విశ్వాసులకు తిరస్కారులద్వారా కష్టాలు కలిగిస్తాడు. వారు సహనం వహిస్తారు. విశ్వాసం నుండి సదలరు. అదే విధంగా అప్పుడప్పుడు పుణ్యాత్మకులకు జిన్నుల ద్వారా, షైతానుల ద్వారా అల్లాహ్ ఇచ్ఛానుసారం బాధలు కలుగు తాయి. కనుక ఆ సమయంలో కూడా సహనం వహించాలి. బాధలకు భయపడి ఎన్నటికీ వారిని విశ్వసించకూడదు.

దీని ద్వారా తెలిసినదేమిటంటే; ఎవరయినా పిర్కును వీడి దైవేతరులను విడిచి పెట్టి వారి మొక్కలను ఖండిస్తున్నప్పుడు, దురాచారాలను అంతమొందిస్తున్నప్పుడు

ఆ మార్గంలో అతనికి ధన నష్టంగానీ ప్రాణ నష్టంగానీ జరిగినా లేదా ఏడైనా పైతాను, దుష్టజిన్మలు, పీర్, ముర్దు రూపంలో హింసపెదుతున్నా, అల్లాహ్ తనను పరీక్షిస్తున్నాడని భావించాలి. వాటిని సంతోషంగా భరించాలి. విశ్వాసంపై ఫీరంగా ఉండాలి.

గుర్తుంచుకోండి! అల్లాహ్ దౌర్జన్యపరులకు సడలింపు ఇచ్చి మరీ పట్టుకున్నట్లే, బాధితులను వారి నిరంకుశపు పంజా నుండి మోక్షం ప్రసాదిస్తాడు. అదే విధంగా దుష్ట జన్మలను కూడా సమయం వచ్చినప్పుడు పట్టుకుంటాడు. వారి దౌర్జన్యం నుండి ఏకదైవారాధకులకు విముక్తిని ప్రసాదిస్తాడు

عَنْ أَبْنِ مُسْعُودٍ قَالَ : قَالَ رَجُلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ الْذَّنْبِ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّمَا
وَهُوَ خَلْقُكَ (متفق عليه)

ఇబ్రైమన్ హుద్ (రజి) ఉల్లేఖనం ప్రకారం ఒక వ్యక్తి ప్రవక్త (స)తో, ఓ ప్రవక్తా! అతి పెద్ద పాపం ఏది? అని అడిగాడు. ప్రవక్త (స) ఇలా ప్రభోధించారు: “దైవేతరు లను అల్లాహ్‌గా భావించి మొరపెట్టుకోవడం పెద్ద పాపం. ఎందుకంటే అల్లాహ్‌యే నిన్న సృష్టించాడు.”

(హాదీసు గ్రంథం : బుఫారి 6861)

అల్లాహ్ జ్ఞానం అంతటా వ్యాపించి ఉంది. సార్యభామాధికారం ఆయన చేతు ల్లోనే ఉంది. అందుకనే ప్రతి ఆపదలోనూ ఆయన్నే మొరపెట్టుకోవాలి. అదే విధంగా దైవేతరులకు ఈ గుణాలను ఆపాదించి వారిని మొరపెట్టుకోవడం మహాపాపం. ఎందుకంటే అల్లాహ్ తప్ప ఎవరూ అవసరాలను తీర్చరు. అంతేకాదు మన సృష్టికర్త అల్లాహ్‌యే కనుక కష్టాలు వచ్చినప్పుడు ఆయన్నే ఆరాధించాలి. దైవేతరులతో మనకు సంబంధం ఏమిటి? ఉదాహరణకు ఎవరన్నా బానిసలు తమ అవసరాల గురించి తమ రాజు వద్దనే ఏకరువు పెట్టుకుంటారు తప్ప ఇతరుల వద్దకు ఎందుకు వెళతారు? అల్లుని దగ్గరికి అసలు వెళ్లరు. విశ్వప్రభువు అయిన అల్లాహ్‌కు వేరే పోటీదారులు ఎవరూలేరు. అలాంటప్పుడు వేరే వారి వద్దకు వెళ్లి తమ అవసరాలను ఏకరువు పెట్టడం అజ్ఞానం కాక మరేమిటి?

10. ఏకదైవారాధన మరియు మన్మింపు

عَنْ أَنَسٍ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى يَا أَبْنَاءَ آدَمَ إِنَّكُمْ لَوْلَاقِيتَنِي بِقِرَابِ الْأَرْضِ
خَطَايَا لَمْ لَقِيتَنِي لَا تَشْرِكُ بِي شَيْءًا لَا تَبِتَكَ بِقِرَابِهَا مَغْفِرَةً (جامع الترمذی)

అనస్ (రజి) కథనం ప్రకారం అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడని ప్రవక్త (స) ప్రవచిం

చారు: 'ఓ అదమ్ పుతుడా! ఒకవేళ నువ్వు ప్రపంచమంత పాపాలన్నీ చేసినా సరే, నాకు సహవర్యుల్ని కల్పించకుండా వచ్చి నన్ను కలిస్తే, ప్రపంచమంత మన్మింపుతో నేను నిన్ను కలుస్తాను.'

(హదీసు గ్రంథాలు, తిర్పిజీ, అహ్మాద్ : 3540)

అంటే ఈ ప్రపంచంలోకి ఫిర్కెన్ (ఈజష్ట్ పాలకుల బిరుదు), హమాన్ (ఫిర్కెన్ ప్రధానమంత్రి) లాంటి ఎంతో మంది పెద్ద పెద్ద పాపాత్మలు వచ్చారు. పైతాన్ కూడా ఉన్నాడు. ఏరి ద్వారా జరిగిన పాప కార్యాలన్నీ, ఇంకా ప్రతయం వరకు జరగ భోయే పాపాలన్నీ ఒకే వ్యక్తి చేశాడు అనుకుండాం. కానీ ఆ వ్యక్తి అన్ని పాపకార్యాలు చేసినా పిర్కు పాల్పడకుండా ఉంటే అల్లాహ్ అతను చేసిన పాపాలకు సమానంగా క్షమాలిక్క అనుగ్రహాలు అతనిపై అవతరింపజేస్తాడు. ఏక దైవారాధన శుభాలతో అతని పాపాలన్నీ క్షమించబడతాయి.¹ అదేవిధంగా పిర్కు చేయడం వల్ల ఇతర మంచి కార్యాలన్నీ వ్యద్దమవుతాయి.

యదార్థమేమిటంటే మానవుడు అన్ని రకాల పిర్కు నుండి అన్ని విధాలుగా దూరంగా ఉండాలి. శుభ్రంగా ఉండాలి. అంతేకాదు అల్లాహ్ తప్ప ఎవరూ యజమాని కాదని, ఆయన సామ్రాజ్యం నుండి ఎక్కడికీ పారిపోలేమని, అల్లాహ్ అవిధేయులకు ఎవరూ ఆత్మయం కల్పించలేరని, ఆయన ముందు అందరూ నిస్పహాయులని, ఆయన అదేశాన్ని ఎవరూ ధిక్కరించలేరని, ఆయన ముందు ఎవరి సహాయమూ పనికిరాదని, అల్లాహ్ అనుమతిస్తే తప్ప ఎవరూ సిఫారసూ చేయలేరని విశ్వనించాలి. ఒకవేళ ఇలాంటి విశ్వాసుల ద్వారా మానవ తప్పిదంవల్ల లేదా పారపాటువల్ల పాపాలు జరిగినా తను ఆ పాపాల భారంతో నలిగిపొతుంటాడు. చిరాకు చెందుతాడు. అవమాన భారంతో తలెత్తుకోలేకపోతుంటాడు. అలాంటి వ్యక్తిపై దైవానుగ్రహం అవతరిస్తుంది. పాపకార్యాలు పెరిగే కొణ్ణి అతనిలో పశ్చాత్తాప భావం పెరుగుతూ ఉంటుంది. పశ్చాత్తాప భావం పెరిగే కొలదీ అల్లాహ్ అనుగ్రహమూ పెరుగుతుంది.

గుర్తుంచుకోవాల్సిన విషయం ఏమిటంటే; ఇతరుల ఆరాధనలు చేయనటు వంటి పనులు కూడా ఏక దైవారాధనలో స్థిరంగా ఉన్న వ్యక్తి పాపాలు ఆ పనులు చేసి

1. పిర్కు వల్ల జరిగే తీవ్ర పరిణామాల గురించి పొచ్చరించడమే ఈ హదీసు ఉట్టేశం. అంతే తప్ప పిర్కు దూరంగా ఉంటే చాలు వేరే పాపాలు చేస్తే ఏమవదు అని భావించకూడదు. ఎందుకంటే; పాపాల క్షమాలిక్క కొరకు షరీరాత్మ విధించిన నిబంధనలు దృష్టిలో ఉంచుకోవాలి. అంటే పశ్చాత్తాపం చెందకపోతే పిర్కు క్షంతవ్యం కాజాలదు.

పెడతాయి. ఒక పాపాత్మదైన ఏకదైవారాధకుడు దైవభీతిగల ఒక బహుదైవారాధకుని= కంటే ఎన్నో రెట్లు మేలు. అంతేకాదు నేరస్తాడు, తిరుగుబాటుదారుడు, ముఖస్తుతి చేసేవాడి కంటే కూడా వేల రెట్లు నయం. ఎందుకంటే; మొదటివాడు తాను చేసే పాపాలపై ప్రాయఃశ్చిత్తం చెందుతాడు. కానీ రెండోవాడు తాను చేస్తున్న కార్యాలపై గర్వపడతాడు.

నౌరాంశం

1. ఆరాధనల్లో, వ్యవహారాల్లో జరిగిన పాపాలకు పశ్చాత్తాపం చెందకుండా చనిపోతే అల్లాహ్ తలిస్తే వాటిని క్షమిస్తాడు. కానీ విశ్వాసాల్లో జరిగిన పాపాలకు పశ్చాత్తాపం చెందకుండా చనిపోతే అల్లాహ్ ఎన్నటికీ క్షమించడు. పిర్క అణ్ణర్ (బహుదైవారాధన)కి శాశ్వత నరకం, పిర్క అణ్ణర్ (ప్రదర్శనాబుద్ధి)కి ఆత్మాలిక నరకం ప్రాప్తమవుతుంది.
2. బహుదైవారాధన ఫోరాతిఫోరమైన పాపం. అది చక్రవర్తిపై తిరుగుబాటు చేయడం లాంటిది. దానికి శిక్ష నరకమే. తిరుగుబాటు చేయడం చక్రవర్తి దగ్గర మహానేరం. మరణ దండయే దానికి శిక్ష. (దివ్యఖురజన 4 : 116)
3. బహుదైవారాధన మహావరాధం. ఎందుకంటే అది సర్వోన్నతుడైన సృష్టికర్త హక్కును అధములైన సృష్టితాలకు ఇచ్చివేయడమే. (దివ్యఖురజన 39: 13)
4. గత శాసనాంగాల మోలిక బోధన ఏకదైవారాధనయే. కనుక అదే సాఫల్యానికి మార్గం.
5. అల్లాహ్ నిరపేక్షాపరుడు. తనకోసం ఎట్టి పరిష్కారిలోనూ భాగస్వామ్యాన్ని సహించడు. పూర్తి పుణ్యకార్యాలను రద్దు చేసేస్తాడు.
6. ప్రతయదినం నాడు ఎలాంటి ఎదురు వాదన జరగకుండా ఉండేందుకు అల్లాహ్ అజల్ (ఆత్మావస్థ) లోనే అది మానవుడు అదం సంతానం నుండి ఏకదైవారాధన ప్రమాణం తీసుకున్నాడు.
7. ఆత్మావస్థలో మానవులందరూ అల్లాహ్ వద్ద వ్యక్తిగతంగా ఏకదైవారాధనను అంగీకరించి, బహుదైవారాధనను తిరస్కరించారు. దాన్ని గుర్తు చేయడం కోసమే అల్లాహ్ ప్రవక్తలను, ఆకాశ గ్రంథాలను పంపే ఏర్పాటు చేశాడు. కనుక నేడు చెలామణి అవుతున్న ఏ విషయము కూడా బహుదైవారాధనకు ధ్రువపత్రం కాజాలదు.

8. ఎవరయినా అత్మల లోకంలో జరిగిన ఒప్పందం మరిచిపోయానని సాకులు చూపి బహుదైవారాధనకు పాల్పడితే అతని సాకు స్వీకరించబడు. ఎందుకంటే ప్రవక్తలు, ఆకాశ గ్రంథాలు సందర్భానుసారం దాన్ని గుర్తు చేస్తూ ఉన్నాయి.
9. అత్మల లోకంలో జరిగిన తమ ఒప్పందాన్ని గుర్తు చేయడానికి సందర్భాను సారం ఒక లక్ష ఇరవై నాలుగువేల మంది ప్రవక్తలు పంపబడ్డారు. మరియు దైవగ్రంథాలు సందర్భాన్ని బట్టి అవతరించాయి. హత్యచేయబడినా, దహనం చేయబడినా బహుదైవారాధన చేయకూడదని చాటిచెప్పాయి. అందువల్లనే ఏకేశ్వరోపాసన విశ్వాస పరిరక్షణల కోసం భౌతిక, మానసిక బాధలకు ఓర్పు, సహనం వహించాలి. భయపడి పైత్రానుల, జీవ్నాతుల బారిన పడకూడదు. ఎందుకంటే; ఇది అల్లాహ్ తరపు నుండి మీ విశ్వాసానికి పరిక్ష. స్ఫోకర్తతోపాటు బహుదైవారాధనకు పాల్పడటం ఫోర పాపం. నిజమైన ప్రభువు, ఆపదలను తొలగించేవాడు, కష్టాల్లో ఆదుకునేవాడు కేవలం అల్లాహ్ మాత్రమే. ఉత్తమ ప్రతిఫలం మరియు శిక్ష ఇచ్చేవాడు అల్లాహ్యే.
10. ఏకేశ్వరోపాసన తుభముతో ప్రపంచమంతటి పాపాలలో మునిగినా క్షమాభిక్షలభిస్తుంది. కానీ బహుదైవారాధన దారిద్ర్యంతో పుణ్యాలన్నీ బూడిదలో పోసిన పన్నీరపుత్రాయి. అంటే ఒక పాపాత్ముడైన ఏకేశ్వరోపాసనకుడు, ఒక దైవభీతిపరుడైన బహుదైవారాధకుడి కంటే వెయ్యి రెట్లు మేలు. ముఖస్తుతి చేసే తిరుగుబాటుదారు కన్నా, ప్రభుత్వ విధేయుడైన నేరస్తుడు వెయ్యి రెట్లు నయం అన్న చందాన.

ఈ క్రింది ప్రశ్నలకు జవాబులు త్రాయండి.

1. పిర్కులోని కొన్ని కీడులను వివరించండి?
2. తోహీదులోని కొన్ని మేళను వివరించండి?
3. పిర్కును కొన్ని ఉపమానాలతో వివరించండి?
4. ప్రవక్తల మాలిక సందేశం ఏమిటి? వివరంగా ప్రాయండి?

2. తపోవ్యాప్తిలను గుర్తించండి

1. పిర్కు ధృవపత్రం కాగలదు. ()
2. పిర్కు విషయంలో “మరుపుకు సాకు” స్వీకరించబడుతుంది. ()
3. ప్రథయం రోజున మనిషి తోహీద్ ను ఒప్పుకుంటాడు. ()
4. అల్లాహ్ పిర్కు చేసే వాడి నుండి అతీతుడు. ()
5. పిర్కువల్ల విముక్తి కలుగవచ్చు. ()

3. ఖూజీలను పూరించండి

1. అల్లాహ్ పిర్కు ను
2. పిర్కు అన్నింటికంటే.....
3. తోహీద్ మార్గం.....ల మార్గం
4. అల్లాహ్.....క్షమించడు.
5. ప్రతి వ్యక్తి ఆత్మావస్థలో.....ను అంగికరించాడు.
6. ప్రథయం రోజున పిర్కుఅవ్యదు.
7. ఒకవేళ ఎవరైనా “మరుపువల్ల” పిర్కు చేస్తే అతని సంజాయిషీ.....
8. తోహీద్.....కి మార్గం

